

Het Dispilio tablet

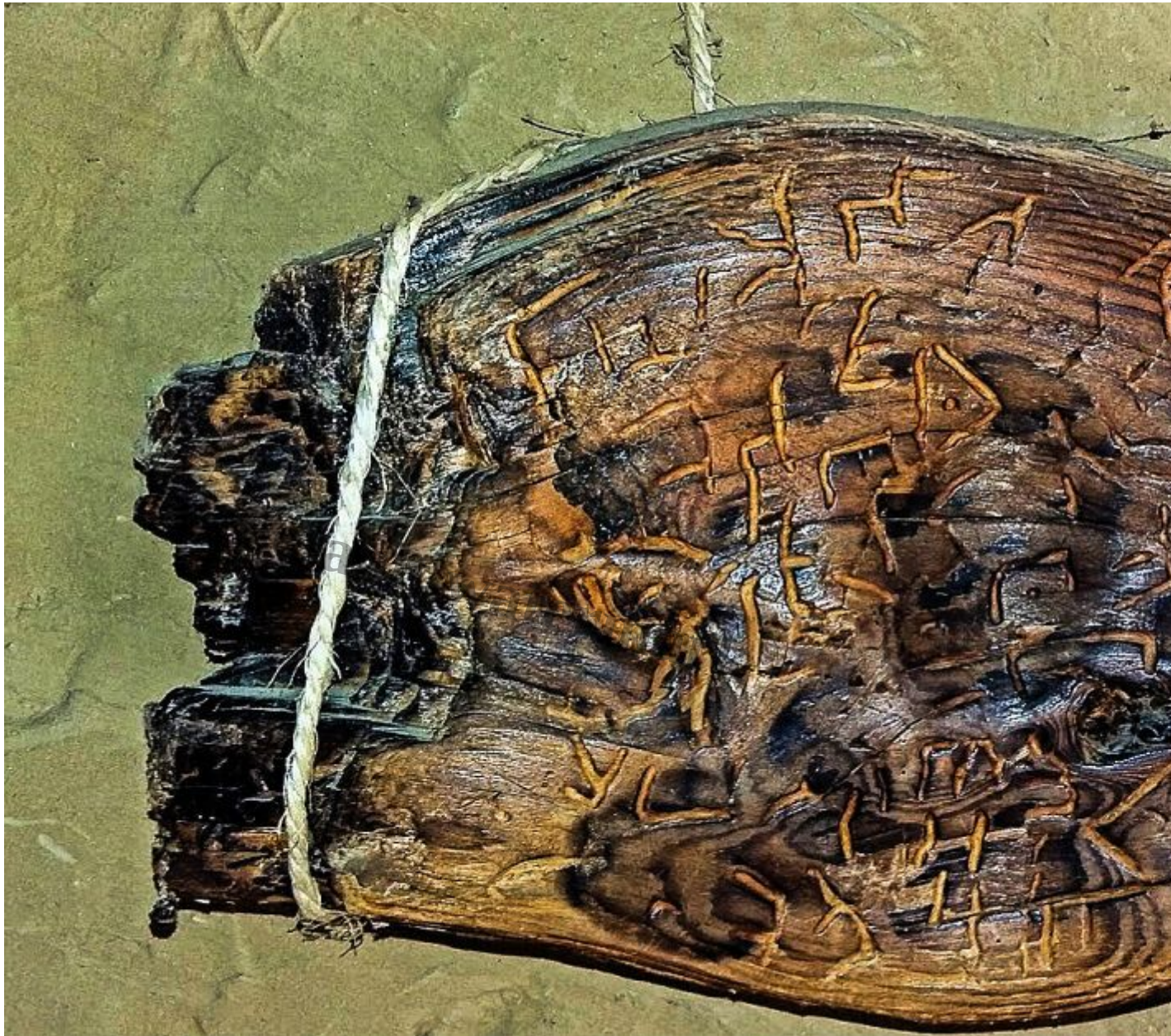
Beschrijving

Het raadselachtige *Dispilio Tablet* maakte zijn grootse debuut in 1993, met dank aan de vooraanstaande professor in prehistorische archeologie aan de *Aristoteles Universiteit van Thessaloniki*, *George Hourmouziadis*. Het werd gevonden in een neolithische nederzetting aan een meer in *Macedonië*, *Dispilio*, op een steenworp afstand van de oude stad *Kastoria*. Deze nederzetting droeg de voetafdrukken van een bloeiende gemeenschap die zo'n 7.000 tot 8.000 jaar geleden floreerde.

Oudste schrift?

Wat het Dispilio Tablet echter onderscheidt van de andere artefacten die verspreid liggen over deze oude site, is de aanwezigheid van een onbekende geschreven tekst die op het oppervlak is geïtst. Deze inscriptie opent een venster naar een wereld die veel ouder is dan de *Mesopotamische* bakermat van het schrift.

De oudheid van het Dispilio Tablet werd niet bepaald door louter giswerk, maar met de precisie van wetenschappelijke methodologie. Met behulp van koolstofdatering (de C14-methode) dateerden geleerden het tablet in het jaar 5260 v.Chr. Het Dispilio-tablet zou dus ouder zijn dan het beroemde *Kish* kleitablet uit Mesopotamië, dat bestaat uit pictogrammen. Deze tekst dateert zo rond 3400 -3100 v.Chr. en is dus duizenden jaren jonger.

Wat valt er te lezen?

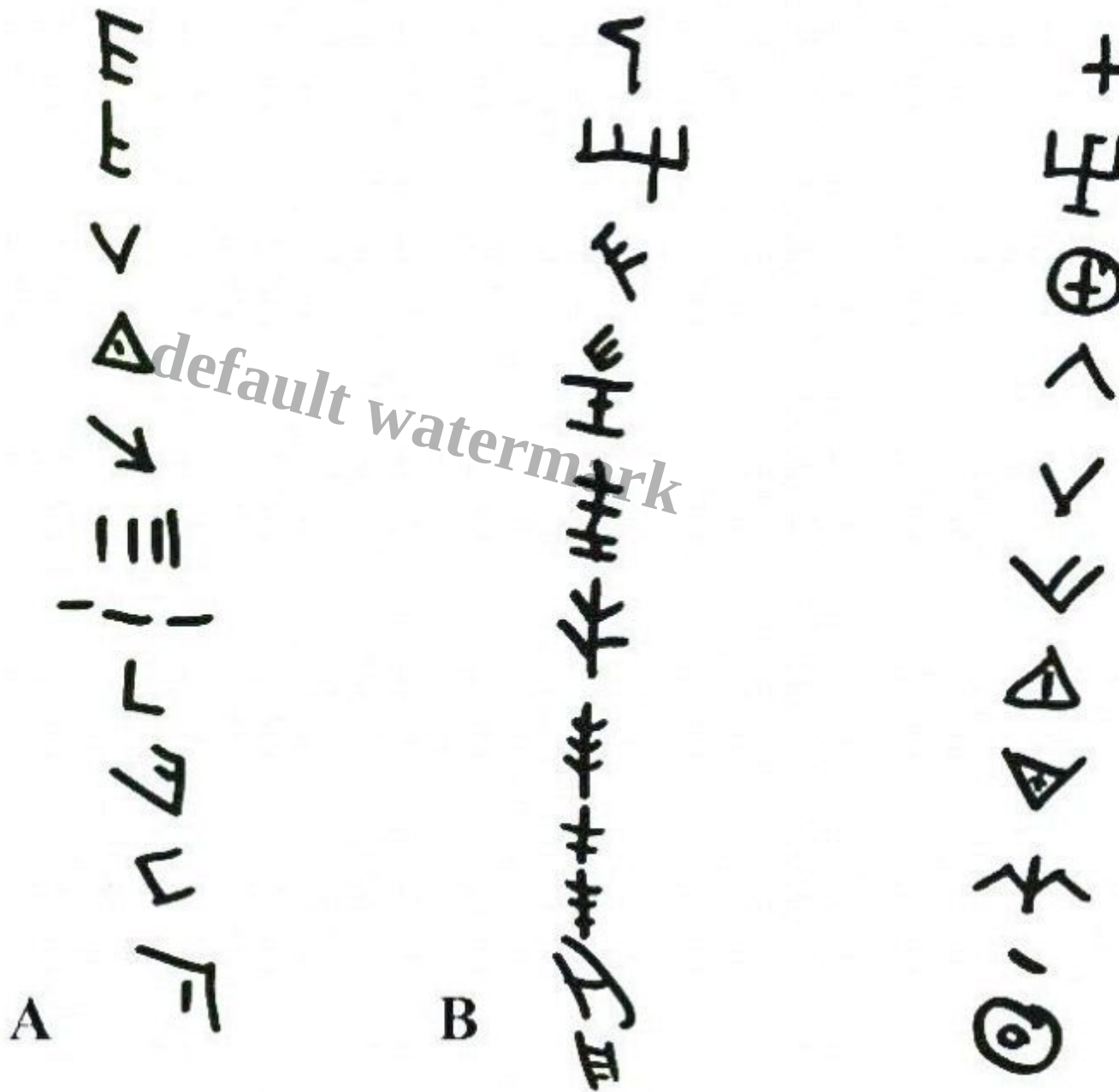
Dit oude schrift blijft nog immer een mysterie, een taalkundige puzzel die wacht om opgelost te worden. Professor Hourmouziadis heeft geopperd dat dit schrift mogelijk diende als een communicatiemiddel, mogelijk om informatie over bezittingen over te brengen via symbolische representatie.

De ontcijfering

Het ontcijferen van het Dispilio-tablet is een enorme taak, vergelijkbaar met het zoeken naar een speld in een hooiberg. Zonder de ontdekking van een nieuwe *Rosetta-steen* blijft het een zware strijd om licht te werpen op de betekenis ervan.

Op het moment dat het tablet uit zijn waterige verblijfplaats werd gerukt en aan zuurstof werd

blootgesteld, begon het onvermijdelijke proces van verval. Tegenwoordig is het bewaren van dit artefact van het grootste belang, omdat het dient als een tijdscapsule voor een tijdperk dat lang vervlogen is.

A: de gevonden tekens op de Dispilio-tablet; B en C: tekens gevonden op de oudste kleitabletten.

Goed geconserveerd

Wat echt een wonder is, is de veerkracht van het Dispilio-tablet. Dit houten relikwie heeft de millennia doorstaan en lag 7500 jaar lang op de bodem van een meer, totdat de herontdekking de fundamenteën van ons begrip van de leeftijd van onze vorm van schrift deed schudden.

Cederhout

De tablet is uithakt in cederhout, een conifeer waarvan het hout tot op de dag van vandaag buiten wordt gebruikt, onder andere voor schuttingen. Oorspronkelijk groeiden ceders op grote hoogte van duizend tot 1200 meter in de Mediterrane landen. In de Himalaya groeide deze boom zelfs tot 3.200 meter. Zeker is ook dat het stuk tablet een dwarsdoorsnede van een stam is. De jaarringen zijn nog steeds goed zichtbaar.

Datum aangemaakt

2024/06/11

default watermark